

ЗНАЧЕННЯ І РОЛЬ ВОЛОНТЕРСЬКОГО РУХУ В ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ

Чорний Р. В.

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Коваленко Е. А.
Харківський національний університет радіоелектроніки
(61166, Харків, пр. Науки, 14, каф. українознавства, тел. (057)702-14-65)

Volunteering is a voluntary unselfish social useful activity. It can be done by individuals and organizations. Details of this movement we will consider further.

Волонтерство є одним із позитивних підґрунть сучасного громадянського суспільства. Це благодійна діяльність, яка здійснюється фізичними особами, щоб надати допомогу людям, які опинилися в скрутному становищі завдяки виникненню політичних криз у суспільстві: військових протистоянь, економічних криз, епідемій та хвороб тощо.

Дана робота ставить перед собою мету розглянути формування в сучасному суспільстві волонтерського руху і його значення для сучасного суспільства.

Зараз волонтерство – потужний соціально-суспільний прояв, спроможний прийняти на себе частину повноважень державних соціальних установ. В основу добровільності покладена здатність однієї людини безкорисливо виконувати роботу на благо інших. Тобто, частину часу, енергії, знань, досвіду волонтер витрачає на виконання діяльності, яка приносить користь іншим людям чи суспільству в цілому [2].

Термін «волонтерство» означає передусім діяльність на основі добровільної волі. Існує припущення, що волонтерство як суспільний рух виникло на Заході. 1859 рік вважається роком виникнення волонтерського руху в світі. Саме в цей період Жан Анрі Дюнан, відомий французький письменник-журналіст, вражений наслідками кривавої битви при Сольферіно, запропонував створення Червоного Хреста – організації, яка б працювала на волонтерських засадах і надавала першу медичну допомогу полоненим та пораненим. Принципами, сформульованими Анрі Дюраном, керуються і досі волонтерські організації усього світу [1].

Деякі дослідники виділяють ХХ століття як головну віху у розвитку волонтерського руху. У Європі після закінчення першої світової війни з'явилися люди, готові надавати допомогу постраждалим у війні. Саме у цей час були створені перші волонтерські організації. На сьогодні засновано Координаційний комітет міжнародної волонтерської служби (CCIVS) під егідою ЮНЕСКО зі штаб-квартирою у Парижі.

Можна визначити три основні типи волонтерських організацій по спрямованості їх діяльності.

Перший тип – це волонтерські групи при благодійних фондах. Таких більшість. Волонтери знаходяться в рамках статуту фонду і прикладних задач, їх діяльність обмежена конкретними установами (дитячими будинками, лікарнями) або благоотримувачами. Керівником волонтерів, як правило, є співробітник фонду. Він ставить перед добровольцями практичні завдання, які треба вирішити в даний момент. Набирає нових волонтерів, організовує працю добровольців, підтримує їх мотивацію.

Другий тип волонтерських організацій – ті, що створені з ініціативи та силами добровольців. Їх мета, в загальному, перш за все – допомогти своїм підопічним, але на відміну від фондів, практичні завдання добровольці ставлять собі самі, і вся їх робота здійснюється власними силами. Основним завданням керівництва такої організації є найбільша ефективність і налагодженість роботи добровольців. Ресурс кожного – час, а значить, подарований комусь час має бути витрачено з максимальною користю.

Третій тип організацій, що займаються добровольцями, – це ті, що існують не тільки заради підопічних, а й заради волонтерів, заради розвитку та підтримки добровольчих ініціатив. Їхнє головне завдання – створити середовище виховання та навчання людей які долучатимуться до цього на добровільних основах. При цьому, безумовно, надається допомога підопічним, ведеться робота з ними. У таких волонтерських рухів немає свідомо певних функцій бізнесу. Багато що залежить від самих волонтерів. Якщо є ініціативна людина і рух готовий підтримати його ідею, то з'являється новий напрямок діяльності. Так, волонтери можуть піклуватися і про дітей в лікарнях, і в той же час листуватися з ув'язненими [3, с. 14].

Отже, у сучасному світі волонтерську діяльність розуміють як добровільну неприбуткову діяльність людей, що спрямована на надання допомоги особам, які перебувають у складних життєвих обставинах. Волонтерство потрібно сприймати як невід'ємну частину громадянського суспільства, як соціальну систему взаємопов'язаних дій членів цього товариства на локальному, національному та міжнародному рівнях у межах певного суспільного сектора, який відокремлюється від держави і бізнесу.

Література

1. Івано-Франківська обласна універсальна наукова бібліотека ім. І.Франка: досвід, тенденції, перспективи. Вип 2. Івано-Франківськ, 2015, 71 с.
2. Матяш М. Українське волонтерство – явище унікальне. Київ. : УКРІНФОРМ. 2017. 5 с.
3. Социальное волонтерство. Теория и практика. Москва: Омега-Л, 2016. 128 с.